

Imre Flóra

Szentenciák

disznó disznóhoz dörgölődzik
és keselyű a keselyűhöz
nem töltünk újbort ó tomlóbe
foszlott ruhára nem varrunk új foltot
az angyal nem tapicskol a ganéjban
a paták alá mozaik nem illik
a magasra mászott nagyot zuhan le
a fölfuvalkodott szétdurran egyszer
saját súlyától omlik össze
értelem nélkül az erő
előbb-utóbb mindenkit elnyel
a végső egyenlősítő

Évkönyvek

miközben ez és ilyenek forogtak közszájon
egészségi állapota rosszabbodott
voltak, akik bűnt gyanítottak
mindenesetre elterjedt a pletyka
hogy néhány hónappal korábban
– kevés bizalmasa tudott róla
és csak egy kísérője volt –
elutazott, hogy meglátogassa
mindkét részről sok könny hullott
és a szeretet jelei
ebből remény támadhat
visszatérhet –
elmondta ezt, ő pedig továbbadta
végül tudomást szerzett róla
nem sokkal halála után
(kétes, hogy vajon öngyilkos lett-e)
temetésén hallani lehetett
magát vádolta, hogy az oka ő volt
bárhogy is volt ez a dolog
alighogy megérkezett

sürgős levélben hazahívták
és eléggé nem bizonyított
hogy vajon élve vagy már holtan
a házat és az odavivő utakat
erős őrséggel zárta körbe
eközben kedvező hírek terjengtek
amíg csak mindenről, amit
a helyzet megkívánt, nem gondoskodtak
így aztán egyazon időben
a halált és az új hatalmat
ugyanaz a hír vitte szárnyán
az új vezetés első bűne

Senki sehol

egyedül alszom egyedül eszem
egyedül főzök egyedül mosok fel
egyedül fáj egyedül szédülök
örülni nem jut soha egyedül sem

kihalt sivár reménytelen idő
a váll-nyakizmok visszatérő görcse
arctalan vagyok és alaktalan
a szemcsepp miatt nézek csak tükörbe

az ébrenlét és az álom között
változatlan lengek mogorva inga
senki sehol egyedül ébredek
visszazuhanva ólmos tagjaimba

agyrázkódásos ringlispíl sodor
folyton a halottakról álmodom

Virágvasárnap

A számmal bezzeg nem törődött senki.
Ő csak cipelt addig is, azután is.
Neki nem ígértek megváltást.

Berényi Klára

Apró népek balladája

Tudom az összes hős nevét,
Tudom, szakálla volt a kender,
Tudom, bőrébe úgyse fér,
Tudom, új tél, új hóember,
Tudom, a káosz spéci rendszer,
Tudom, hiába harcolok,
„Tudom a munkát, lusta kedvet,”
Csak azt nem tudom, ki vagyok.

Tudom a télnek locska nyűgét,
Tudom, öltözni nem szeret,
Tudom, minden sapkája szűk rég,
Tudom, kesztyűje félkezes,
Tudom, a sálak sértenek,
Tudom, mínuszban sem vacog,
Tudom, mitől kap vérszemet,
Csak azt nem tudom, ki vagyok.

Tudom láz és krupp erejét,
Tudom, orvoshoz mért szaladjak,
Tudom, boldog kap nehezét,
Tudom, fülét a közfalaknak,
Tudom, a rajzok mit takarnak,
Tudom, a csönd gyanús dolog,
Tudom gyámol, mikor kacagnak,
Csak azt nem tudom, ki vagyok.

AJÁNLÁS

Sokat tudok már, drága herceg,
Tudom, többet fog kis marok,
Tudom, ne vágyjam azt, mi bezzeg,
De mit tegyek, ha kivagyok.

Röpülj, telóm

Bújnék akár a föld alá,
pocolni, hol nincs térerő,
fülembé cseng a blód dal, ááá!!
dobom hasad és méreg öl,
Hát teszek rá, ki csörgetett
lehet családom, vagy melóm,
kezem ökölben, megremeg
röpülni fogsz, okos telóm!

A legrosszabbkor csörren ép,
tegyük fel épp WC-n ülök,
dögölne meg, vagy törne szét,
dühöm vakít, és szédülök.
Kicseng ha éppen altatok,
s rohanok át szobán, legón,
naponta agybajt kaphatok,
röpülni fogsz, okos telóm!

Hol vagy, te régi szép világ,
mikor még nem volt készülék?
Levélben sírtuk el, mi rág,
nem nyúlkáltunk a Fész felé
Beszippant most a chat-szoba,
szakadj le hát, mohó egóm,
barátom nincs, csak száz koma,
röpülni fogsz, okos telóm !

Herceg, tudom nincs rútered,
és kütyütlen ügetsz Te lón,
benned nem nyert a bú teret,
röpülsz, mint fog az én telóm!

Kékmadár

Kötényben áll családi képen
a konyhából szaladt be ő,
a bal keze felrebben éppen,
a jobban fényes kék fedő.

Anyám, anyám, te mindenem,
söpörd le mind a pókokat,
olyan leszek, segíts nekem,
ki szeret, és nem szót fogad.

Villányi G. András

mint a tollpohly

emlékezően Tóth Imrére is

ne úgy menj ahogy megjöttél
ős dacban a születéssel
negyven órán át nem engedté
földi vonzásnak az asztrológus
elmondta az angyaloknak úgy
kellett lerugdalni odaátról e
világba ellenálltál nem akartad
jó volt testetlen világtalan
a fájdalomra   ám a múlás odaát
is alapjárat   belehalva kell megszüless
ha újra menni kell ügyelj
hogy a jöttöd szakította nyílt seben
visszahullj mint a tollpohly
légen ringva álmon át a semmibe